

El *Poema de la rosa als llavis* és un llibre de poemes de Joan Salvat-Papasseit escrit entre 1921 i 1923. És un dels grans exemples de la poesia eròtica catalana d'arrel cubofuturista i alhora l'expressió creativa més personal de l'escriptor. El *Poema*, del tot unitari, està integrat per 30 poemes breus distribuïts en una introducció i vint seccions amb una interdependència plena, i un haiku que serveix d'introducció. Les primeres quinze seccions són compostes per 23 poemes, els poemes de les seccions xvi a la xx són autèntics apèndixs i el que clou el llibre és una mena d'elegia. De tema amorós, el poeta abandona tot component moral i es lliura plenament al desig de la carn. El cal·ligrames, el haiku, la corrandia i la cançó atorguen a l'obra una gran varietat rítmica. L'arrel cubista s'endevina en la supressió de les majúscules, en la puntuació i en el trencament del vers. El color de la tinta dels dos cal·ligrames exerceix una funció simbòlica: el mar i la passió amorosa. Tot al llarg del llibre s'alterna el pla narratiu i el líric, i resa un culte d'iniciació eròtic on la forma esdevé un element fonamental del contingut.

1 paràgraf

196 paraules

[Enric Bou [dir.] *Nou Diccionari 62 de la Literatura Catalana*, Edicions 62, 2000, p. 576-577
(adaptació)]